

[Kampmann.]

Det er jo karakteristisk, at de sidste 6 trafikministre, der har beskæftiget sig med de store trafikinvesteringer, har været enige i anlægslovene om Saltholm og Store Bælt og de overenskomster, der knytter sig hertil. Uanset hvilke personer det har været, uanset hvilke partier de har tilhørt, har alle 6 trafikministre på hinanden følgende haft denne opfattelse. Og de samme 6 trafikudvalg i tiden, uanset hvilke personer der har siddet, uanset hvilke partifarver de har repræsenteret, har alle repræsenteret et klart flertal for at gennemføre disse beslutninger.

Det er altså ikke herfra, modstanden er kommet. Det er ikke fra det, man kan kalde de mere trafiksagkyndige i folketinget og de mere trafiksagkyndige i regeringerne, modstanden er kommet. Modstanden er kommet blandt de folketingsmedlemmer og andre grupper af befolkningen, der frygter deres egen skygge, som jeg var inde på før, frygter, når man skal til at realisere de beslutninger, som én gang er blevet gennemført med meget store flertal i folketinget.

Situationen er jo i dag den, at aftalerne ikke længere eksisterer. Den danske regering har trukket aftalerne tilbage fra folketingets behandling, og den svenske regering har, som det fremgår af trafikministerens udtalelser og besvarelser til trafikudvalget, også betragtet aftalerne som ikke-eksisterende. At et enkelt parti så også på trafikområdet fortsætter sin demonstrationspolitik — for at der ikke skal være nogen tvivl om, hvad det er for et parti, jeg taler om, så siger jeg, at det selvfølgelig er fremskridtspartiet — ved at genoptage disse forslag, det er så ejendommeligt, at jeg ikke skal bruge sekunder på at komme ind på denne fremgangsmåde også inden for trafikområdet.

Vi kender nu kommissoriet, og vi kender kommissionerne, og vi kender deres sammensætning, og det er min opfattelse, at de giver os en reel mulighed for at vurdere og genvurdere disse projekter. Jeg har med tilfredshed noteret mig, at ministeren har tilkendegivet i sin redegørelse, at han over for folketingets trafikudvalg er parat til yderligere at uddybe dette kommissorium og tage den diskussion med trafikudvalgets medlemmer, som hans redegørelse kan afføde, når nu vi skal til at gennemgå kommissoriet, og jeg er naturligvis parat til som udvalgets

formand så snart som muligt at tage denne diskussion.

Jeg er også tilfreds med formandsvalget fra trafikministerens side. Professor Myrup har jo meget stor indsigt i de sager, og jeg er sikker på, at han på objektivi grundlag vil kunne lægge genvurderingsresultaterne frem senest om 2 år.

Det, jeg synes vi skal beskæftige os lidt mere med i den her diskussion, er, hvad vi skal gøre i mellemtiden på trafikområdet, og mellemtiden er for mig altså de kommende 2 år. Der melder 4 store problemkomplekser sig: Kastrup, motorvejene på Amager og videre på Sjælland, Store Bælt og DSB. Det er jo de 4 store problemkomplekser, som hænger sammen med de aftaler, der nu er taget af bordet.

For mig at se er det nødvendigt med en begrænset overlevelsplan, for så vidt angår Kastrup lufthavn. Det er jo en kendsgerning, at udbygningen i Kastrup lufthavn er gået i stå, at der ligefrem har været en anlægsstoplov for Kastrup lufthavn, og at man heller ikke, efter at denne lov blev ophævet i 1973, har investeret i noget særlig stort omfang i Kastrup. Det mener jeg er uholdbart, også på den sigt, som de næste 2 år er, og derfor vil jeg opfordre ministeren til, og hører gerne hans kommentar hertil, at vi får at vide: hvad er det for en begrænset, og jeg understreger naturligvis, ligesom ministeren gør det, overlevelsplan, vi er nødt til at iværksætte for Kastrup i hvert fald i disse 2 år? Det er for socialdemokraterne helt uacceptabelt, hvis Kastrup skulle sakke agterud i udviklingen i de kommende 2 år og miste sin relativt meget fine placering blandt de europæiske lufthavne, blot fordi folk herinde og andre steder, som jeg før nævnte, frygter deres egen skygge.

Derefter spørgsmålet om motorvejene på Amager. Der ligger det klart, at vi er nødt til at fastholde den nordlige linjeføring, således som ministeren også giver udtryk for det. Jeg har med megen tilfredshed bemærket, at ministeren nu sætter et betydeligt spørgsmålstegn ved den sydlige linjeføring, som folketinget allerede har vedtaget, sætter et spørgsmålstegn, forstår jeg, både ved linjeføringen og ved projektet i det hele taget og naturligvis ved, hvornår projektet skal udføres. Jeg har været betænkelig ved